

Reisverslag november 2015

Niet echt spectaculair, maar wel erg nuttig

Zo kan ik mijn reis naar Sosúa in november het beste omschrijven. 's Avonds regelmatig zware buien en 1 keer langdurig zulk zwaar onweer, dat het hotel letterlijk op zijn grondvesten stond te schudden. Daarna stonden 2 van mijn 5 koffers in de hoek van mijn hotelkamer in een plas. Lang leve de haardroger, om alles weer droog te föhnen. Bij eerder noodweer had ik mijn koffers uit voorzorg tijdelijk hoog weggezet en dat was toen overbodig. Deze keer was ik te optimistisch en was het raak.

De Colegio Asher is verhuisd naar de nieuwe locatie. Omdat het tweede gebouw op hetzelfde terrein met de klaslokalen nog niet klaar is, wordt er tijdelijk lesgegeven in het 1ste gebouw. Daartoe is de grote eetzaal met losse schotten onderverdeeld in klaslokaaltjes. Tijdens mijn verblijf werd het dak op het 2e gebouw gelegd. Hopelijk kunnen ze spoedig naar dat gebouwverhuizen

Ook in Camu was het een fijn weerzien met een aantal kinderen. Dave bracht me, over de inmiddels nog slechtere weg, weer daar naartoe en Belgica, ons contactpersoon, stond met een grote glimlach ons op te wachten. De schoolresultaten van de meeste kinderen, die wij steunen, zijn zeker goed te noemen. Velen van hen werken een halve dag op het land en gaan een halve dag naar school. Aan hun gezichten kun je zien dat ze zeker geen zorgeloze jeugd hebben. De kinderen waren dan ook dolblij met de mooie nieuwe T-shirts van Fox Production. Sommigen zelfs te verlegen om op de foto te willen.

Teresita, die ik bijna 10 jaar ken, en haar man werken bij het district voor het openbaar onderwijs in Sosúa en omstreken. Een goede bron van informatie voor mij. Desgevraagd brachten zij mij per auto naar een openbare school voor gehandicapte kinderen in Puerto

Plata. Met geld van onze stichting koopt deze school nu voor een groep kinderen de ontbrekende shirts van de sportuniformen van de school aan.

Tijdens een ander bezoek met Teresita en haar man Theo aan Puerto Plata, kochten wij 144 schriften, 70 puntenslijpers, vlakjes etc. etc. Zij hadden mij verteld over een bergdorp (Diego de O Campo) op een paar uur rijden van Sosúa, waar hun zoon, als arts in opleiding, stage had gelopen. Daar wonen ongeveer 70 kinderen met hun ouders of alleenstaande moeders en ze leven daar nog "in een andere eeuw" vertelde Teresita mij. Sindsdien proberen zij en haar man samen met anderen elk jaar wat hulp daar naartoe te brengen. Dus juist waar het zo nodig is, probeert ook onze stichting te helpen. Het dorp ligt op meer dan 1000m hoogte en het is er 's winters relatief koud. Ergens in december rijden ze met diverse 4-wheel drives de smalle glibberige weg naar boven met alle verzamelde hulpgoederen. Onze aankopen, T-shirts van Fox Productions en andere spullen die ik meenam uit Nederland gaan dan dus mee.

Zoals gewoonlijk reis ik per openbare taxi. Daarin zit je met 7 personen opeengeperst. Remmen, schokbrekers, verlichting etc. werken vaak maar deels of helemaal niet. Ik was op weg naar een afspraak over het onderwijs in de DR met mensen die ik nauwelijks kende. Het dijbeen van de jonge vrouw naast mij, voelde ijskoud aan, maar in de hitte voel je dat na een paar minuten niet meer. Toen ik uitstapte voelden ook de broekspijp bij mijn dijbeen en bil een stuk kouder aan en bleken kletsnat te zijn. Blijkbaar had de vrouw naast mij onder haar korte broek nog haar natte zwemkleding aan. Zo ga je dan naar een afspraak met onbekenden, alsof je in je broek hebt geplast...

Tot slot zijn er nu echte positieve ontwikkelingen ten aanzien van het onderwijs en de houding van de Dominicaanse overheid te melden. Op steeds meer openbare scholen krijgen kinderen de gehele dag les. Tot dusver ging elk kind slechts een halve dag naar school. Op veel plaatsen verrijzen nu nieuwe schoolgebouwen, want er zijn nu veel meer lokalen en ook leerkrachten nodig. Maar daar waar nog steeds geen nieuwe gebouwen zijn, blijft het bij een halve dag les, zoals bijv. in Camu.

Daarnaast worden door de overheid ook meer schooluniformen ter beschikking gesteld van arme kinderen, doch lang niet allen, die het nodig hebben, ontvangen een schooluniform.

Het gaat dus beter en hopelijk blijft dat ook na de verkiezingen in mei 2016 zo doorgaan. Komt een geheel andere partij aan de macht, dan bestaat de mogelijkheid dat de voortvarendheid van deze regering op onderwijsgebied weer helemaal teniet wordt gedaan. Voorlopig ziet het er wel gunstig uit, volgens ingewijden. Dus ook wij blijven positief.